

Publicerad 2008-03-01 17:55 av wynja.nyberg

Ibland så flyger tankarna. De flyger bort från gränserna och ut i mörkret där de slår de sig ner och myser, samtidigt som kroppen ryser.

det var så läskigt...

På väg hem. Mina slitna pumaskor flög över den mörka gräsmattan. Dörren till min väns trappuppgång smälde igen bakom mig, och när den gjorde det så försvann också den trevliga stämningen av gemenskap, delade tankar och en bra kväll. Buskarna blev till en enda svart massa och massan omringade mig. Med förvånadsvärd hastighet kom de ikapp mig, alldeles bakom mig sprang de. De öppnade sina munnar och visade en mängd glänsande vita tänder. Sylvassa och livsfarliga. Men så precis när jag trodde det var slut, precis då lyser en lampas trygga sken upp asfalten framför mig. Ljuset från lägenhetsdörren där jag bor tränger sig ut från glaset och ut till mig. Min sjuka fantasi stoppas -precis som när man stänger av en dålig låt som man inte gillar. Jag ställer mig framför lampan, den är täckt av gammal spindelväv och mitt i spindelväven så ligger det en nattfjäril. Den rycker och ser bara för sorglig ut. Jag sträcker ut handen tar loss fjärilen och låter mina vita fingrar flyga över de silvriga vingarna. De slutar rycka och lägger sig mot min handflata. Jag låter den förstörda fjärilskroppen singla till marken, sedan håller jag upp mina fingrar mot lampan. De är täckta av silvergrått damm. Antagligen från fjärilens vingar tänker jag. Rent mekaniskt lyfter jag fingrarna till läpparna, jag sträcker ut tungan och slickar bort dammet. Det smakar precis som gamla kläder luktar. Jag ryser och torkar bort resten av dammet på jackan och efter det så tar jag av mig jackan och dammar den i luften ända tills jag är säker på att allt är borta.

Hjärnan känns tung, det känns som om den innehåller en massa nya tankar erfarenheter och funderingar. Tänk om det var magiskt silverdamm som jag slickade upp? Tänk om nattfjärilens uppgift i livet var att ge mig allt detta? Tänk om den längtat efter att få träffa mig i hela sitt liv? Plötsligt mår jag illa. Usch vad läskigt. Antagligen är den arg på mig nu. Den kommer att gå igen och stackarens vingar kommer att lägga sig över mina ögonlock, hindra mig från att öppna ögonen och innesluta mig i evigt mörker.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren wynja.nyberg med Poeter.se id #21520 innehar upphovsrätten